

Indtægtsside. Jeg haaber ikke, at der vil fremkomme nogen Indsigelse imod at faa Summen ført til Indtægt. Anvendelsen af Beløbet bliver maaske lidt vanskeligere i Fremtiden.

Jeg kan nu ikke se, der i og for sig er nogen større Anledning til at gøre Ophævelse herover, naar man ser bort fra den rent regnskabsmæssige Side af Sagen, thi her er altsaa Tale om Anvendelsen af Beløb, der en Gang er bevilgede til Marinen. Naar et Skib udrangeres, sker det kun efter kongelig Anordning, og Restbeløbet — det, der bliver tilbage af den Bevilling, der i sin Tid er givet til Skibets Bygning — har man da hidtil ment kunde og burde anvendes til Styrkelse og Udvidelse af Flaadens Skibe og Flaadens Materiel, ligesom man har ment, at det var tilstrækkeligt, naar Ministeren opførte en Anmærkning derom paa Tillægsbevillingslovforslaget, ved hvis Vedtagelse man fik den fornødne Sanktion. Jeg gaar dog ud fra, at man ikke mener det saa strengt, at Ministeren i Fremtiden skal gaa saa minutøst til Værks, at han, hver Gang der sælges noget gammelt Tovværk, Ankerkæder eller Ankere, skal opføre enhver lille, enhver mindre Indtægt deraf. Det forekommer mig, at dette vilde være ret unødvendigt. Jeg erkender, at det kan blive vanskeligt at sætte Grænsen, naar man skal efterkomme det Ønske, der her er fremsat af Finansudvalgets ærede Ordfører, men jeg gaar dog ud fra, at det ikke har været hans eller Udvalgets Mening, at man skal opføre enhver Indtægtspost saaledes, som jeg her erklærer mig villig til i Fremtiden at sørge for, at de større Beløb, der indkommer ved Salg af Skibe eller andre større Værdier, føres til Indtægt.

Andet har jeg ikke at bemærke om denne Sag.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) mente ogsaa i Dag at burde protokollere i Rigsdagstidenden alle de Udgifter, der er opførte paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven i Forsvarsojemed, og det Resultat, det ærede Medlem kom til ved at inddrage under sin Opgørelse alle Udgifter, som ikke berører Krigs- og Marineministeriet, men forskellige civile Ministerier, nemlig alt hvad der vedrører Udskrivningsvæsenet, der sorterer under Justitsministeren, alt, hvad der vedrører Invalideforsørgelse og Pensionsvæsenet m. m., der sorterer under Finansministeren, og alt, hvad der vedrører Indkvarteringsforhold, m. m., der sorterer under Indenrigsministeren, var da, at Totaludgiften i Aar

vilde andrage godt og vel 32 Mill. Kr., medens det ærede Medlem de foregaaende Aar dog er kommet til noget højere Beløb. I Fjor var det ærede Medlem naaet til det Resultat, at Udgiften var 33,619,549 Kr., og Aaret i Forvejen regnede han med 38 Millioner. Det ærede Medlem vil deraf se, at der er en glædelig Nedgang, og det maa jo trøste det ærede Medlem. I Løbet af de to Aar er Udgiften gaaet ned fra 38 til et Par og tredive Millioner. Jeg skal dog bemærke — uden i øvrigt at komme nærmere ind paa det ærede Medlems Opgørelse —, at det ærede Medlem har regnet lidt rundeligt. F. Eks. er Alarmeringsøvelserne anslaaede til 380,000 Kr., og dette Beløb tager det ærede Medlem med for dette Aar, medens han, naar han vilde være helt retfærdig, maatte sige som saa: denne Udgift kommer kun hvert fjerde Aar, derfor bør den regnskabsmæssigt set kun opføres med en Brøkdel af Beløbet. Saaledes kunde der gøres forskellige Invendinger mod det ærede Medlems Statistik, men jeg skal nøjes med at gøre opmærksom paa, at der jo hverken paa Tillægsbevillingslovforslaget eller paa Finansloven er opført andet, end hvad der er en Følge af de gældende Love og af de Bevillinger, som Lovgivningsmagten har overladt Forsvarsministeren at administrere.

Jeg vil, idet jeg slutter, fraraade Tinget at følge Mindretallet, naar det foreslaar at udstemme Anmærkningen paa Marineministeriets Budget, thi udstemmes denne Anmærkning, kommer jeg jo til at staa uden Lovhjemmel for de Udgifter, der allerede er afholdte af de 299,000 Kr., der er indkomne ved Salg af „Gorm“ og „Odin“, og det er en Situation, man nødig skulde bringe Forsvarsministeren i, da jeg har handlet fuldstændig i Overensstemmelse med den Praksis, der har været godkendt af Rigsdagen i ca. 40 Aar.

Finansministeren (N. Neergaard):

Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) udtalte, at der var en vis Inkonsekvens i den Maade, hvorpaa Indtægtsbudgettet opføres paa Tillægsbevillingsloven, og deri har det ærede Medlem jo ganske Ret. Denne Inkonsekvens er dog imidlertid nødvendig. Den er en Følge af de forhaanden-værende Forhold og vil aldrig helt kunne heves. Paa et enkelt Punkt havde det ærede Medlem dog ikke Ret i, at der forelaa en Inkonsekvens. Det ærede Medlem udtalte, at man opførte den større Indtægt af Spiritusafgiften, Ølskatten og de øvrige Afgifter, der er blevet berørt af de i